

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Todorov Ivan, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 02 iunie 2022 și sentinței Judecătoriei Comrat /sediul central/ din 17 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui

Todorov Ivan XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 09.02.2021 – 17.01.2022 (prima instanță);
2. 09.02.2022 – 02.06.2022 (instanța de apel);
3. 08.09.2022 – 12.10.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat /sediul central/ din 17 ianuarie 2022, Todorov Ivan a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Todorov Ivan s-a suspendat condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

S-a încasat din contul inculpatului suma de 1526 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Todorov Ivan, la 07.04.2020, aproximativ la orele 14 și 30 minute, aflându-se în locuința proprie, amplasată în XXXXX, în urma unei certți apărute, intenționat i-a aplicat soției Todorova Lilia câteva lovituri cu mâna în regiunea feței și alte părți ale corpului, prin ce i-a cauzat ultimei, potrivit expertizei medico-legale cu nr. 202015D0121 din 14.07.2020 vătămarea ușoară a sănătății sub formă de: traumatism cranio-cerebral închis acut, comoția cerebrală, hematom în regiunea umărului obrazului din partea stângă cu trecerea spre pleoapa inferioară a ochiului stâng, în regiunea din spate a creștetului capului din partea stângă a regiunii păroase a capului, în regiunea

articulației din partea dreaptă a umărului, pe suprafața din spate a umărului drept în o treime din mijloc, în regiunea unghiului medial a omoplatului drept.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Todorov Ivan a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal – „*violența în familie acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale*”.

2. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apel de către avocatul Cimpoeș Vladimir în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat în legătură cu lipsa în acțiunile acestuia a elementelor faptei ce i se incriminează, invocând că, vinovăția inculpatului la etapa de urmărire penală nu a fost probată; unica persoană care indică asupra faptului că infracțiunea a fost comisă de inculpat este partea vătămată Todorova Lilia care este persoana interesată în soluția acestei spețe; prima instanță a ignorat faptul că în declarațiile părții vătămate nu se observă un lanț logic ceea ce trezește dubii în veridicitatea acestor depoziții; dubii întemeiate trezesc de asemenea și declarațiile martorului Mihailova Marina, aceste declarații sunt în contradicție atât cu cele ale părții vătămate, cât și cu rezultatele expertizei medico-judiciare efectuate la caz; în urma unui scandal ce a avut loc la data de 7 aprilie 2020, inculpatul era nevoit să scoată prin cap, cu o mișcare bruscă, maioul, întrucât partea vătămată Todorova L. a răsturnat ceaiul fierbinte asupra lui, de la ce, în cele din urmă, la inculpat au apărut leziuni corporale pe burtă sub formă de roșeață, acest fapt se confirmă prin depozițiile martorului Mihailova Marina care l-a văzut fără maiou, cât și declarațiile a însăși inculpatului care a explicat că, posibil ca în procesul când scotea maioul, ar putea să o atingă întâmplător pe partea vătămată, întrucât ea se afla în apropiere nemijlocită de el, acest incident a avut loc, însă acest fapt, în nici un caz nu semnifică că acțiunile inculpatului aveau un caracter intenționat, fiind direcționate pentru a-i cauza leziunile corporale Liliesi Todorova; partea vătămată Todorova Lilia suferă de așa o maladie cronică cum este schizofrenia, în limitele maladiei existente la ultima, pentru care este caracteristic dezechilibrarea unicității proceselor cognitive, având un intelect relativ păstrat, partea apărării îl consideră pe acest fapt ca fiind o explicație a declarațiilor diluate și neclare ale acesteia.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 02 iunie 2022, s-a admis apelul declarat, s-a casat sentința în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care lui Todorov Ivan recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În rest s-au menținut dispozițiile sentinței.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a apreciat just probele administrate și prezentate de către părți, ajungând întemeiat la concluzia privind vinovăția inculpatului Todorov Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, declarațiile inculpatului Todorov Ivan precum că: *El nu cunoaște ce s-a întâmplat cu ea, dar ea a luat o cană și a răsturnat cana cu ceaiul fierbinte în regiunea abdomenului lui. El a scos maioul prin cap, dar ea brusc a fugit în camera. Scoțând maioul nu cunoaște, probabil că a atins-o pe Lilia cu mâna. La data de 07 aprilie ei locuiau cu Todorova Lilia în casă comună. El nu cunoaște de unde Todorova Lilia are leziuni corporale*, reprezintă o formă aleasă de el pentru a se apăra, or declarațiile inculpatului se combat cu declarațiile părții vătămate și cu declarațiile martorului Mihailov Maria care coroborează cu alte probe în speță, corespunzând în totalitate circumstanțelor speței în cauză.

Totodată, instanța de apel, a indicat că din analiza conținutului raportului de expertiză medico-legală, Colegiul trage o concluzie unică că leziunile corporale nominalizate care au fost depistate la partea vătămată nicidecum nu-i puteau fi cauzate acesteia în situația când inculpatul, chipurile întâmplător, a atins-o pe partea vătămată cu mâna în urma scoaterii de pe sine a maioului după ce pe acest maiou a nimerit un ceai fierbinte.

Instanța de apel a reținut că nu există temei pentru a considera depozițiile părții vătămate Todorova Lilia și a martorului Mihailova Maria date de ultimele atât la etapa de urmărire penală, cât și în instanța de judecată, că nu corespund realității.

Faptul că inculpatul Todorov Ivan potrivit art. 133¹ lit. a) Cod penal, este membru de familie ale părții vătămate Todorova Lilia se confirmă atât prin depozițiile a însăși inculpatului Todorov Ivan, cât și a părții vătămate Todorova Lilia.

În continuare, instanța de apel a statuat că, sunt neîntemeiate argumentele părții apărării precum că partea vătămată Todorova Lilia suferă de așa o maladie cronică cum este schizofrenia. În limitele maladiei existente la ultima, pentru care este caracteristic dezechilibrarea unicității proceselor cognitive, având un intelect relativ păstrat, ceea ce reprezintă temei pentru a avea dubii în obiectivitatea depozițiilor date de ultima pe acest dosar, întrucât partea vătămată Todorova Lilia era în stare să conștientizeze corect împrejurările importante pentru dosarul penal, să dea declarații pe baza acestora, ținând cont de maladie psihică existentă la partea vătămată, ceea ce se confirmă prin expertiza judiciară cu nr. 202035A0465 potrivit căreia Todorova Lilia, atât în perioada aplicării în privința acesteia acțiunilor violente, cât și în prezent a manifestat și manifestă o remisie stabilă în limitele schizofreniei existente anterior cu evoluție în crize, starea de remisie se egalează cu noțiunea „practic o însănătoșire”. Luând în calcul că cât în prezent, atât și în acele momente ce au o importanță la caz, cet. Todorova Lilia se afla și se află în stare de o remisie stabilă – „a însănătoșirii de facto”, în limitele schizofreniei existente, ultima este în stare de a conștientiza conținutul și caracterul acțiunilor îndreptate împotriva ei și de a da declarațiile corespunzătoare în calitate de partea vătămată pe acest dosar. (v.I f.d.107-110).

În același timp instanța de apel a considerat că sentința este pasibilă casării în partea pedepsei numite, întrucât prima instanță la numirea pedepsei nu a luat în calcul toate împrejurările spețe, numind o pedeapsă aspră, or, ținând cont de

personalitatea inculpatului și anume că are antecedente penale stinse, nu se află la evidență la medicul narcolog și psihiatru, se caracterizează pozitiv (v. I, f.d. 57, 60, 61, 63), instanța de apel, luând în seama gradul de pericol social al acțiunilor inculpatului, lipsa împrejurărilor ce ar atenua și ar agrava responsabilitatea inculpatului, cât și comportamentul acestuia înainte și după comiterea infracțiunii și comiterea unei infracțiuni ce, potrivit art. 16 Cod penal, se referă la categoria celor cu gravitate medie, instanța de apel a considerat oportun de a-i numi inculpatului Todorov Ivan o pedeapsă sub formă de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, or, pedeapsa numită ținând cont de circumstanțele cauzei corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei, este una proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil și oferă posibilitatea pentru corectarea și reeducarea vinovatului, luând în considerație principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal și prevederile art. 61 Cod penal, inclusiv pentru atingerea scopurilor pedepsei penale și prevenirea săvârșirii noilor infracțiuni atât de inculpat cât și de alte persoane.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea totală a deciziei și a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, invocând argumente similare cu cele invocate în apelul avocatului Cimpoeș Vladimir în numele inculpatului (pct. 2 din prezenta decizie), suplimentar:

- instanța de apel a indicat că: *„din analiza conținutului raportul de expertiză medico-legală colegiul trage o concluzie unică că leziunile corporale nominalizate care au fost depistate la partea vătămată nicidecum nu-i puteau fi cauzate acesteia în situația când inculpatul, chipurile întâmplător, a atins-o pe partea vătămată cu mâna în urma scoaterii de pe sine a maioului după ce pe acest maiou a nimerit un ceai fierbinte”*, însă această concluzie nu este argumentată și probată, leziuni corporale pe burtă sub formă de roșeață, se confirmă prin depozițiile martorului Mihailova Marina.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referințe:

5.1. Procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil motivând prin faptul că instanța de apel judecând apelul a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, corect a reținut constatarea vinovăției inculpatului, a mai indicat că, recurentul de fapt î-și motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

5.2. Avocatul Jecov N. în numele părții vătămate prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil motivând prin faptul că, atât prima instanță cât și instanța de apel au argumentat constatarea vinovăției inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit

neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din apel.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că acest temei nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția în baza probelor verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței în partea constatării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, motivarea soluției corespunde dispozitivului deciziei, care este expusă clar, or, în speță instanța de apel corect a constatat că au fost administrate suficiente probe care confirmă prezența elementelor infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului, fără ca instanța de apel să admită omisiuni sau erori de drept sau de fapt ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Alegațiile recurentului referitor la faptul că nu a săvârșit infracțiunea, Colegiul penal indică că nu pot fi acceptate, or, aceste argumente au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsuri asupra lor în sentința adoptată (v.I f.d.195verso – 197verso) cât și în decizia instanței de apel (v.I f.d. 247 – 252verso), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO cauza Albert vs. România din 16.02.2010.

De asemenea, Colegiul penal atestă că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și de către instanța de apel, care în opinia lui nu confirmă vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal reține că nu poate fi acceptată opinia recurentului, din considerentul că aceste probe au fost apreciate de către prima instanță și instanța de apel prin coroborare între ele, astfel fiind demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or, Colegiul penal nu identifică vreun temei de a interveni prin prisma argumentelor invocate de recurent în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată.

Mai mult, se conchide că atât prima instanță cât și instanța de apel au apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie și în sentință cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Todorov Ivan, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 02 iunie 2022, în cauza penală în privința lui **Todorov Ivan XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 noiembrie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie